

ART NOTES

Arna Óttarsdóttir, Flower Arrangement, 2023

Mer eller mindre mer

Arna Óttarsdóttir

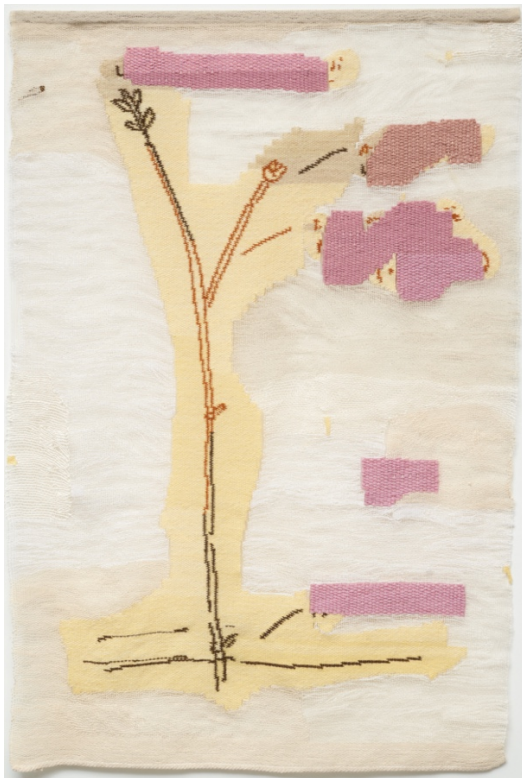
More or Less

[Cecilia Hillström Gallery](#)

2024.08.22–2024.09.28

Stockholm: Arna Óttarsdóttir är en i raden av yngre konstnärer som hänger sig åt riktigt gamla tekniker, vars process kräver stora mängder av samtidens kanske mest värdefulla valuta: tid. Men det är konstverkens väg via teckning och nutida teknik som ger dem sitt alldeles egna uttryck.

”Som en riktigt långsam skrivare”. Så omtalar den isländska konstnären Arna Óttarsdóttir sin arbetsprocess. Nu gör hon sin första separatutställning i Sverige på Cecilia Hillström Gallery. Den talande titeln är More or Less.

Arna Óttarsdóttir, Flower Arrangement 2, 2023

Traditionella tekniker är numera inget främmande för konstnärer som agerar på samtidskonstens spelplan. Fotografering med storformatkamera, bildhuggande i trä, tecknande med blyerts och gjutning av porslin är bara några bland många exempel på den hantverksretrotrend som löpt över konstvärlden det senaste decenniet. Bakom alltsammans tycks det finnas en gemensam nämnare: tid. Inga av dessa – och andra – tekniker är något man ägnar sig på under en kafferast. De förutsätter tid och tålamod, och inte ens då kan man vara säker på hur allt i slutänden kommer att te sig.

Arna Óttarsdóttir arbetar med textila vävar, även det ett uttryck som sjunger långsamhetens lov. Det tar henne mellan fyra och sex veckor att förfärdiga ett verk i

storleken 100 x 150 centimeter, och hon kan bara ha total kontroll på 30 centimeter av väven åt gången. För att göra det hela ännu lite svårare så är hon självlärd som vävare. Hennes väg till konstnärskapet har gått från teckning till foto, digitalkonst och åter till teckning – nu med textilen i släptåg.

Installationsvy, Anna Óttardóttir, *More or Less*, Cecilia Hillström Gallery, 2024. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

Arna Óttarsdóttir, *Spring*, 2023

”Teckningarna hon använder som förlaga pendlar utseendemässigt mellan telefonklotter och lätt förströdda idéskisser. Absolut inget som ska utstråla fin konst. Hon har till och med låtit spåren från den digitala bearbetningen följa med. Här och var kan man skönja den luddiga Photoshop-penselns avtryck.”

Anders Olofsson

Tillvägagångssättet är alltid detsamma: hon utgår från egna teckningar, som hon sedan scannar, bearbetar med hjälp av datorn och ”förstörar” i vävstolen. Inspirationen kommer från bland andra konstnärer som [Anni Albers](#) och [Agnes Martin](#), abstraktionens leading ladies. Men Arna Óttarsdóttir är ingen underdånig beundrare, hennes form- och färgspråk är egentligen allt annat än abstrakt. Teckningarna hon använder som förlaga pendlar utseendemässigt mellan telefonklotter och lätt förströdda idéskisser. Absolut inget som ska utstråla fin konst. Hon har till och med låtit spåren från den digitala bearbetningen följa med. Här och var kan man skönja den luddiga Photoshop-penselns avtryck.

Arna Óttarsdóttir, Puddle, 2024

Arna Óttarsdóttir är en mästare på att bryta textilkonstens eviga förbannelse, fasthållandet vid själva materialet/hantverket som konstens bärande element. Stundtals glömmer man helt bort att det är textilier man tittar på – det hade lika gärna kunnat vara målningar. Ibland puffar hon in betraktaren på ”rätt” bana igen genom att lekfullt låta mattfransar pryda nederkanten av ett verk.

Men bara den som till fullo behärskar sin teknik kan leka med den och låta den producera oväntade resultat. Arna Óttarsdóttir drar sig inte för att här och var glesa ut väven så långt att den blir genomskinlig. Eller så låter hon blommorna i ett verk med titeln *Flower Arrangement* representeras av vita blobbar. Hon vill att vår upplevelse av verken ska vara lättsam utan att bli banal. Lite som att vandra med blicken stadigt mot himlen och plötsligt stå på näsan i en härligt sensommarsvalkande vattenpöl.

Anders Olofsson

Arna Óttarsdóttir, Ribbon, 2024

